

Św. Ludwik Maria Grignion de Montfort – pionier pobożności maryjnej i mariologii, pisarz katolicki. „Przez Maryję rozpoczęło się zbawienie świata i przez Maryję musi się ono dopełnić” – pisał św. Ludwik Maria Grignion de Montfort w Traktacie o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny. Tekst ten pozostawał nieopublikowany przez 130 lat. Gdy ukazał się w 1843 roku, niemal natychmiast stał się jednym z fundamentalnych dzieł pobożności maryjnej.
†

Autor „Traktatu” był inspiratorem dla wielu pokoleń wiernych, którzy za swą Przewodniczkę obrali Matkę Najświętszą. Jednym z nich był św. Jan Paweł II, który w swoim herbie umieścił odnoszące się do Maryi hasło św. Ludwika „Totus Tuus” (Cały Twój).

Św. Ludwik urodził się w miasteczku Montfort-sur-Meu (Francja) 31 stycznia 1673 roku. Był drugim z osiemnaściorga dzieci w rodzinie. Jego rodzice kładli wielki nacisk na wychowanie religijne swych dzieci, co zaowocowało wstąpieniem do stanu duchownego czworga z nich.

Od dzieciństwa Ludwik wyróżniał się wielką pobożnością i zdecydowaniem. Po ukończeniu miejscowej szkoły najpierw pobierał naukę w kolegium jezuitów św. Tomasza Becketa w Rennes, a następnie studiował teologię w paryskim seminarium. W centrum swej duchowości Ludwik postawił kult Najświętszej Maryi Panny i wierność przyrzeczeniom chrztu. Aby dać temu wyraz, przybrał jako drugie imię „Maria”, a do swego nazwiska dodał „Montfort” – od nazwy parafii, w której został ochrzczony.

Misjonarz ludowy

Święcenia kapłańskie przyjął w 1700 roku, a następnie całe swoje życie poświęcił działalności misyjnej w miejskich i wiejskich ośrodkach Francji. Chodził od miasteczka do miasteczka, głosząc Słowo Boże. Miał niesamowity dar przekonywania, więc jego misje były skuteczne.

W czasie swoich wędrówek Ludwik wygłosił ponad 200 rekolekcji i misji. Zostawił po sobie wiele traktatów teologicznych i ascetycznych. Był założycielem Towarzystwa Maryi i

Zgromadzenia Córek Mądrości Bożej. Miał dwie pasje: ratowanie ludzi z niewoli grzechów i troska o chorych, dlatego jako cel wyznaczył swoim córkom duchowym nauczanie ubogiej młodzieży, nawiedzanie i dogłądanie chorych w szpitalach, przytułkach i domach prywatnych oraz służenie pomocą wszystkim, którzy się o nią zwrócą.

Wspomnienie liturgiczne św. Ludwika Marii Grignion de Montfort przypada 28 kwietnia.

Obrońca wiary

Spółeczeństwo francuskie przełomu wieków XVII i XVIII było pochłonięte kryzysem duchowym i moralnym. Jedna jego część skłaniała się ku hedonizmowi – życiu wypełnionemu przyjemnościami, które prowadziło do rozwiązłości. Innych zaś charakteryzował sztywny, formalistyczny i posępny moralizm, daleki od miłosiernej miłości Boga. To szukanie przyjemności i skrajnie rygorystyczny jansenizm były dwoma biegunami, które kształtowały ówczesnych Francuzów.

Św. Ludwik w Krzyżu widział źródło mądrości chrześcijańskiej, która uczy człowieka widzieć i kochać w stworzonych rzeczach przejawy i symbole Boga; przedkładać wiarę nad pyszny rozum, wiarę i prawy rozum nad zbuntowane zmysły, moralność zaś nad rozwiązłą wolę, duchowość nad cielesność, a wieczność nad doczesność. Jednakże ten żarliwy głosiciel chrześcijańskiej surowości nie miał w sobie nic z posępnej i surowej postawy np. Kalwina czy Janseniusza. U św. Ludwika surowość złagodzona była przez głębokie i niezwykle wzruszające oddanie Matce Bożej

Niewolnik Maryi

Wielkie nabożeństwo do Bogurodzicy to znak szczególnej pobożności świętego. Oddał się on Maryi na wyłączną Jej własność. W Traktacie o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny św. Ludwik rozwinął i uzasadniał korzyści, jakie daje całkowite oddanie się Matce Bożej. Podkreślał, że Maryja stanowi czysty, bezpośredni kanał, którym nasze modlitwy wędrują prosto do Boga. Maryja zbiera nasze modlitwy, przemienia je i przekazuje Ojcu. „Najświętsza Panna z wielkiej ku nam miłości przyjmuje w swe dziewicze dłonie dary, jakie składamy Jej z naszych uczynków, a nadając im piękności cudowny blask, sama je ofiarowuje Chrystusowi. Przez co przynoszą one Panu naszemu więcej chwały, niż gdybyśmy to my naszymi grzesznymi rękoma składali Mu je w ofierze” – pisał autor w „Traktacie”.

Św. Ludwik Maria Grignion de Montfort po ciężkich bojach z „księciem tego świata” odszedł do wieczności 28 kwietnia 1716 roku, w wieku zaledwie 43 lat. Za swoje bezkompromisowe oddanie Chrystusowi i Maryi odebrał nagrodę. Został beatyfikowany przez papieża Leona XIII w roku 1888, a kanonizował go w roku 1947 – Pius XII.